

[Ministeren for skatter og afgifter]

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg vil takke for den tilslutning, dette lovforslag har fået. Det er jo rigtigt, som det er blevet sagt, at det er konsekvensændringer, hvor vi overfører skattereforens nye indtægtsbegreber og beregningsmetoder til sømandsskatteloven.

Jeg er også meget taknemlig for den støtte, der har vist sig her i salen til bestræbelserne på helt at ophæve sømandsskattesystemet. Det er klart, at hvis man ophæver dette, vil det påvirke både sømændene og deres arbejdsgivere, så det er nødvendigt med nogle forhandlinger med disse to grupper, før en ophævelse kan finde sted.

Hr. Arne Lund rejste spørgsmål om en overgangsordning og ville gerne sikre sig, at de overgangsregler, der er i skattereforensystemet, også gælder for sømændene i sømandsskattesystemet. Det kan jeg på alle måder bekræfte. Det står direkte i lovens § 14, at den del af sømandens indtægter – og det er jo dem, der er tale om – som falder på land, opgøres efter de sædvanlige regler.

Hr. Thoft havde nogle fornøjelige bemærkninger om det nordiske samarbejde, som jo godt kan inspirere til sådanne fornøjelige bemærkninger en gang imellem. Det siger sig selv, at Danmark ikke alene – på grund af den særlige position, vi har inden for søfartsområdet – kunne lave ændringer i sømandsskattesystemet. Men nu er der som sagt håb forude.

Restancespørgsmålet har jo interesseret hr. Thoft en del, og han har også stillet spørgsmål om det til mig her i folketinget. Det foreliggende lovforslag opfylder ikke det ønske, hr. Thoft gav udtryk for dengang, og som han også gav udtryk for i dag, om at få de selv samme restanceregler i sømandsskattesystemet som i det almindelige skattesystem.

Det skyldes for det første, at den ordning, som hr. Thoft ønsker, nemlig at man ikke kan trække mere end 15 pct. af lønnen, vil stille de i forvejen gunstigst stillede sømænd bedre end skatteydere i land, som jo normalt betaler restskatter over 5.000 kr. i 3 rater. En sådan positiv særbehandling af en gruppe sømænd kan jeg ikke se der er holdepunkter for.

For det andet – og nok så væsentligt – passer en lovfæstet, langfristet afdragsord-

ning dårligt i sømandsskattesystemet. Sømandsskatten er jo i princippet en endelig månedlig skat, der beregnes og opkræves isoleret fra andre skatter, og hvis man så skal have hægtet en hel række afdragsordninger på, mister loven og systemet enhver begrundelse.

Jeg kan sige til hr. Thoft, at lovforslagets bestemmelser i meget vid udstrækning vil tilgodese behovet hos sømændene på restancemrådet, og det vil gøre det på en mere hensigtsmæssig måde.

Jeg takker for hr. Ove Jensens tilslutning til lovforslaget. Det er mig bekendt, at også det parti, hr. Ove Jensen repræsenterer, ønsker at komme af med systemet, og det kommer vi forhåbentlig snart. Men jeg kan da sige med sikkerhed, at jeg ikke kan se nogen som helst begrundelse for, at nogle danske skattepligtige – efter den definition, vi har i dag – skal være fritaget for beskatning, mens alle andre så til gengæld skal betale noget mere. Det kan jeg ikke se der er nogen som helst begrundelse for. Det må være en idé, der er opstået hos den juridiske rådgiver for sømandsorganisationerne.

Thoft (SF):

Jeg er både glad for og ked af ministerens svar.

Jeg glæder mig i første omgang over, at ministeren sparer mig for en omgang blødt brød i SFs folketingsgruppe, som det er kutyne, når man har haft en af sine store parlamentariske sejre. Jeg troede egentlig, at min kamp for at få rimelige forhold for søfolkene, når det gælder deres restancer, havde nået det niveau, hvor jeg kunne tale om en af de store parlamentariske sejre. Vi er nøjsomme i SF. Det må ministeren jo også forstå.

Hvis jeg oplever at få en skatterestance på under 5.000 kr., så vil den blive opkrævet i tre omgange. Hvis jeg er på spanden økonomisk, så undlader jeg at betale. Så vil der komme en opkrævning fra min hjemstedskommune, som vil meddele mig, at nu skal jeg komme ned og drøfte min skatterestance med det lokale skattevæsens inkassokontor. Og så får jeg en afdragsordning, som svarer til 15 pct. af, hvad der er tilbage, når skatteministeren har været der og trukket skatten fra min løn.